

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено
Громадською радою доброчесності
1 травня 2017 р.

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Орлянської Валентини Іванівни критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію щодо Орлянської Валентини Іванівни, яка є суддею Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ (далі – Кандидат), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Подаючи декларацію доброчесності за 2016 р. (додаток [1](#)), Кандидат підтвердила, що вона не ухвалювала одноособово або у складі колегії суддів рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Однак Громадська рада доброчесності виявила інформацію, яка спростовує це твердження Кандидата.

Так, відповідно до даних з Єдиного державного реєстру судових рішень 06 лютого 2014 р., Колегія суддів Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ за участю Кандидата розглянула касаційну скаргу на вирок Держинського районного суду м. Харкова від 30 січня 2012 року та ухвалу Апеляційного суду Харківської області від 09 квітня 2013 року (<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/37148353>). За результатами розгляду скарги Суд дійшов висновку про відсутність підстав для її задоволення. На думку Суду *“оскільки кримінальний закон застосовано правильно, а істотних порушень вимог кримінально-процесуального закону, які б тягнули безумовне скасування судових рішень органами досудового слідства та судами першої й апеляційної інстанції у справі не допущено, у тому числі і тих на які посилаються касатори, тому підстав для скасування постановлених щодо засудженого ОСОБА_1 судових рішень у колегії суддів немає”*.

Ця справа стала предметом розгляду у Європейському суді з прав людини. За результатами цього розгляду Європейський суд у справі “Подвезько проти України” встановив порушення Україною пунктів 1, 3, 4 статі 5 Конвенції Про захист прав людини і основоположних свобод (http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/974_a47/print1492198970895581).

Відповідно до правил заповнення та подання декларації доброчесності судді, у разі заповнення Декларації вперше у ній зазначаються твердження щодо обставин, які мали місце упродовж усього життя особи, яка її заповнює.

Таким чином, встановлено, що Кандидат повідомила неправдиві відомості у декларації доброчесності, оскільки не вказала інформацію про ухвалення рішення з допущенням порушень Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, констатованих у рішенні Європейського суду з прав людини.

2. Відповідно до інформації, яка міститься у суддівському досьє, у 1998 р. Кандидат разом з чоловіком і донькою приватизувала житло у м. Луганськ. (додаток 2).

Згідно з декларацією про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012 р. (додаток 3), Кандидат отримала службове житло, а саме квартиру загальною площею 91,00 кв. м. у Києві, яку згодом приватизувала. Так, згідно з інформацією з Державного реєстру прав квартира у м. Києві приватизована Кандидатом та її чоловіком у рівних долях на підставі Розпорядження Дніпровської районної в місті Києві державної адміністрації № 33-212 про приватизацію державного житлового фонду від 26 вересня 2013 р.

Водночас відповідно до пункту 5 статті 5 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» кожний громадянин України має право приватизувати займане ним житло безоплатно в межах номінальної вартості житлового чеку або з частковою доплатою **один раз**. У діях Кандидата спрямованих на повторне використання права на приватизацію є ознаки порушення цих законодавчих вимог.

Крім того, ми враховуємо, що Закон України «Про судоустрій і статус суддів» з 2010 р. гарантує право судді лише на службове житло, а заробітна плати судді Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ є цілком достатньою для придбання житла у м. Києві (хоча б у кредит). Тому ми вважаємо, що приватизація житла, отриманого як службове, особливо враховуючи повторне використання Кандидатом права на приватизацію є недоброчесним. Кандидат не міг не знати, що виведення квартири з фонду службового житла вимагає його поповнення для забезпечення житлом інших осіб, які потребують службового житла. А це означає, що таке житло забирається від багатодітних сімей, уразливих категорій населення, військовослужбовців тощо, які багато років перебувають у черзі на отримання житла.

Таким чином, отримання у власність квартири шляхом повторного використання права на приватизацію свідчить про використання Кандидатом свого статусу судді для особистих потреб, що не сприяє збереженню авторитету судової влади, підвищенню її власного авторитету як судді та поваги до суду.

Наведені факти, взяті як разом, так і кожний окремо, дають підстави для висновку, що кандидатура Орлянської Валентини Іванівни не відповідає вимогам доброчесності та професійної етики.

Водночас цей висновок можна доповнити додатковою інформацією про Кандидата.

Перевіркою встановлено факт перетину державного кордону у напрямку Російської Федерації Кандидатом у 2015 - 2016 рр., загальний термін перебування за кордоном склав 17,7 доби. Встановлено факт перетину державного кордону у напрямку Російської Федерації чоловіком Кандидата 10 разів за період 2015-2016 рр., загальний термін перебування за кордоном склав 70,8 доби. Також встановлено факт перетину державного кордону у напрямку Російської Федерації іншими близькими особами Кандидата.

Самі по собі ці факти не є підставою для висновку. Однак перебування на посаді найвищого судового органу особи, яка разом з близькими особами відвідує територію держави-агресора, може викликати об'єктивний сумнів у незалежності такого судді від держави-агресора.

Також у повідомленні, направленому на портал Громадської ради доброчесності, Кандидат вказала, що з 1987 року була кандидатом у члени КПСС, а з 1988 року по 1991 рік членом КПСС, оскільки на той період був неможливий вступ у Харківський юридичний інститут не будучи членом вказаної партії. Жодного дня з вказаного періоду та працюючи суддею (з червня 1992 року) Кандидат не була членом будь-яких партій, в тому числі й КПСС. Ця інформація не є такою, що будь-яким чином негативно свідчить про Кандидата і подається виключно до відома.

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Додатки:

1. Декларація доброчесності судді за 2016 р.;
2. Свідоцтво про приватизацію 1998 р.;
3. Декларація про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру Кандидата за 2012 р.;
4. Свідоцтво про приватизацію 2013 р.

**Координатор
Громадської ради доброчесності**